

LA PRIMERA PEDRA DEL PORT DE REFUGI DE PESCADORS A CAMBRILS

A Cambrils tingué lloc ahir matí la col·locació de la primera pedra del nou port de refugi.

El senyor Marcellí Domingo, ministre d'Agricultura, assistí a l'acte.

El port refugi, serà una realitat dintre dos anys, gràcies a les facilitats donades pels homes del Govern de la República.

A les deu del matí arribà la banda de música del regiment d'Almansa, que fou rebuda amb aplaudiments i visques del poble.

Immediatament fou organitzada una manifestació, que sortí del Pòsit de Pescadors, presidida per la Junta i es dirigí a les Cases Consistorials, on fou rebuda per la Comissió gestora del Municipi i per les autoritats de Cambrils. Aquestes presidiren la manifestació, i les forces vives locals s'hi afegiren, dirigint-se a la plaça que dona entrada al barri de marina.

A dos quarts d'onze arribà procedent de Tortosa, on pernoctà, el ministre d'Agricultura, senyor Marcellí Domingo, acompanyat del diputat al Parlament espanyol senyor Josep Salmeron, ex director de Caça i Pesca i membre del Comitè Nacional del Partit Radical Socialista.

També arribaren altres autoritats que foren rebudes amb l'Himne Nacional interpretat per la banda esmentada.

Assistiren a l'acte els senyors Gaietà Freixes, governador civil de Tarragona; Pere Caballé comissari de la Generalitat de Catalunya; Ramon Nogués i Bizet, diputat del Parlament espanyol; Pere Lloret, alcalde de Tarragona; Enric Cavaller, alcalde de Reus; Francesc Compte, president de la Juntes d'Obres del Port de Tarragona; Francesc Yxart, secretari de la Junta d'Obres del Port de Tarragona; Francesc G. Membrillera, enginyer cap de les Obres del Port de Tarragona; Miquel Menéndez, enginyer de la Junta d'Obres del Port de Tarragona; Macià Mallol Bosch, comerciant de Tarragona; J. Gasull, comerciant de Reus; Josep Maria Pujol, arquitecte municipal de Tarragona; Lluís Lacaba, enginyer de la casa constructora del Port de refugi, de Cambrils; Virgili i Clarimach, regidors de Reus, i Josep Mir i Gibert, administrador del Banc de Reus.

S'hi reuniren també representacions de nombrosos centres i partits polítics.

Hi havia les juntes de diverses entitats de Cambrils, amb llurs banderes; el president de la Comissió gestora; l'alcalde de la vila senyor Cassió Castells.

Les autoritats, personalitats i invitats, es dirigiren a la tribuna.

El president de la Comissió gestora va pronunciar breus paraules, fent remarcar la importància que per a Cambrils tenia l'acte que se celebrava i donant les gràcies al ministre d'Agricultura i al Govern de la República per haver concedit a Cambrils el port de refugi, aspiració que mantenia feia molts d'anys.

A continuació féu ús de la paraula el senyor Francesc G. Membrillera enginyer cap de la Junta d'Obres del Port de Tarragona i Director de les Obres del Port de Cambrils, donant compte de les característiques que tindria el port de Cambrils i de les gestions realitzades per a aconseguir la seva concessió.

Seguidament parlà el ministre d'Agricultura senyor Domingo.

Vosaltres no oblidareu mai aquest acte i no oblidareu la data d'avui que tanta importància té per vosaltres, però jo tampoc no ho oblidaré en la meua vida, per la seva alta significació.

Era un somni per a vosaltres, estimats germans de Cambrils, la construcció d'un port de refugi, i heus ací que el vostre somni es converteix en realitat, realitat oportunament iniciada, però que no trigarà molt a acabar-se.

La norma de la República espanyola és la de començar les obres que manquen, però, enteneu-ho bé, també és norma seva acabar les obres que comença.

Tots vosaltres recordareu que en temps de règimen monàrquic es començaven moltes, obres, però fatalment eren poques les que s'acabaven. La República comença el que pot, però tot el que comença ho acaba. Amb l'escut del nou règim són tres les coses que els governants republicans s'han vist obligats a atendre en la seva tasca: a desfer, a refer i a fer. Aquesta tasca és força pesada, per les imperfeccions que deixaren els governants del règim passat.

Un exemple que el Govern s'ocupa de tot el que cal, us el vaig a dir. Dintre poques hores sortiré cap a Girona, on les cinc de la tarda s'inaugurarà un grup escolar de nova creació. Heus ací, doncs, com la República, dia per dia, hora per hora, va fent la seva tasca sense defallences. Al contrari, sempre amb major entusiasme, si és possible, ja que així ho exigeix la voluntat del poble.

Poseu, germans, i us dic germans perquè la meua mare va néixer a Cambrils, i d'ací són molts dels seus parents, poseu, us dic, en la República tota la vostra fe, i disciplinats, conserveu-la. Penseu en l'hora difícil que traressen, penseu en la crisi actual, en què les fronteres són closes per a la nostra exportació, penseu en el moment anguniós que traressen les nacions, penseu que la República segueix i seguirà treballant i confieu amb ella. Feu-ho així i no defalliu. No deixeu de posar la vostra confiança amb la República i d'ajudar-la amb els vostres vots. No oblideu que vosaltres, que ens haveu atorgat la confiança com a governants us constituïu de fet en governants, propis. Fent-ho així donareu al règim els homes de govern que de dret li pertanyent.

El brillant discurs del senyor Domingo fou aplaudidíssim i motivà una sèrie de visques xardorosament corejats per la gentada.

Seguidament el ministre procedí a col·locar la primera pedra. El moment, que fou de gran emoció, fou seguit per tots els presents, mentre la banda interpretava l'Himne de Riego i hom encenia una traca.

Al migdia se celebrà un banquet popular, amb l'assistència d'un centenar de comensals. Presidí el senyor Domingo.

Senyora:

En la platja i en el camp,
per a la seva higièna, usi

Irrigol Bertràn

Sempre útil, mai perjudica.
Desinfecta, desconge-
stiona, refresca.

Per els desganats, anèmics
i convalescents,

Glikolarsol Bertràn

Tònic - Reconstituent

Constitució de la Federació de Cooperatives de Catalunya

Ahir, diumenge, al matí, se celebrà a Barcelona la constitució del Consell general de la Federació de Cooperatives de Catalunya, i el nomenament i presa de possessió del seu Consell executiu.

La reunió tingué lloc al local social, i hi assistiren els membres del Comitè de l'extingida Federació Regional i els delegats de les comarques catalanes.

Presidí la reunió el senyor Ventosa i Roig. Les discussions es desenrotllaren en un ambient de cordialitat i companyonia que permeté de resoldre amb tota facilitat els delicats punts de l'ordre del dia, entre els quals hi havia qüestions que calgué estudiar amb molta cura.

El Consell general de les comarques catalanes quedà constituït amb els delegats del Litoral de la Costa de Llevant, Vich-Camprodon, Baix Llobregat, comarca d'Igualada, comarca de Manresa-Berga, Federació de Comarques Tarragonines i Federació de Comarques de Girona.

El Comitè executiu de la Federació quedà integrat pels senyors Miquel Mestres, Josep Ferrer, Joan Rovira, Miquel Gironés, Jaume Arnal, Jaume Pujol i una persona que manca designar per les cooperatives de Producció. El senyor J. Coloma restà incorporat a la Junta com a vocal assessor, amb el càrrec de director del periòdic de la Federació.

Amb aquest acte d'ahir quedà complimentat l'acord del darrer Congrés de Cooperatives de Catalunya, del qual parlàrem temps enrera, i que tindrà sens dubte una gran influència en l'avenir de l'esmentada organització i del moviment total de la cooperació a la nostra terra.

Una interpretació de la Llei de vagabunds

A Madrid, el diputat d'acció Republicana, senyor Ruiz Funes, ha manifestat que la Llei de Vagabunds no té equivalent en cap de les lleis promulgades actualment. La seva definició del subjecte perillós és inspirada en el projecte argentí de l'any 28 sobre l'estat perillós sense delictes.

Aquest projecte argentí, fou excepcionalment interessant, tant per ell mateix com per la discussió a què donà lloc, i la té també a Espanya per les circumstàncies que passa la República.

La Llei espanyola abasta per un igual els individus d'ambdós sexes majors de divuit anys que es trobin en qualsevol de les categories de perillós que fixa la Llei en el seu article 11. La Llei no pot declarar perillósos només que a aquells individus que per la seva forma de viure s'ajustin als preceptes de la Llei. El problema de la mendicitat pot tenir solució, en part, per l'aplicació de la Llei de Vagabunds.

Un altre dels avantatges d'aquesta Llei és que pot arrencar d'arrel el tràfic infame de la tracta de blanques i netejar algunes importants ciutats d'estrangers indesitjables, que hi han estès el seu camp d'acció. La Llei pot declarar perillós l'individu que porti una vida equivoca.

El problema de l'alhunament dels vagabunds no ofereix cap dificultat en la seva solució. Es poden habilitar alguns establiments penitenciaris organitzant-hi un règim industrial o agrícola, i allí, per mitjà del treball, regenerar els vagabunds.